

R O Z H O D N U T I E

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Alice Gálovej a sudcov Doc. JUDr. Lucie Kurilovskej, PhD. a JUDr. Danice Veselovskej, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. V. H.**, sudcovi Okresného súdu P., o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na ústnom pojednávaní konanom dňa 17. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

JUDr. V. H., nar. X., bytom O., sudca Okresného súdu P.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 2T/151/2004 proti obž. J. K. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona (účinného do 31. decembra 2005) spôsobil zbytočné prietahy v trvaní najmenej dva roky tým, že v rozpore s § 264 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, opakovane vo svojich rozsudkoch sp. zn. 2T/151/2004 zo dňa 03. júna 2011 a sp. zn. 2T/151/2004 zo dňa 28. februára 2013 nerešpektoval názor odvolacieho súdu, aby dôsledne a na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne hodnotil vykonané dôkazy a takýto jeho postup v rozpore s § 2 ods. 6 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, následne viedol k tomu, že Krajský súd v Prešove musel svojimi uzneseniami, č. k. 1To/103/2011-756 zo dňa 28. februára 2012 a č. k. 1To/21/2013-836 zo dňa 25. februára 2014 opakovane rozhodnúť z dôvodov podľa § 258 ods. 1 písm. b/, d/ Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 o zrušení rozsudkov Okresného súdu P., sp. zn. 2T/151/2004, zo dňa 03. júna 2011 a Okresného súdu P., sp. zn. 2T/151/2004 zo dňa 28. februára 2013 a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu a navyiac uznesením,

č. k. 1To/21/2013-836, zo dňa 25. februára 2014 nariadiť prejednanie veci iným samosudcom Okresného súdu P.,

t e d a

zavinene porušil § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď ohrozil dôveru v nezávislé nestranné a spravodlivé rozhodovanie a § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď nevykonával svoje povinnosti svedomito, keď nerešpektoval ust. § 264 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005,

č í m

sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a

z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie, **napomenutie** podľa § 117 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich.

O d ô v o d n e n i e

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23. januára 2015 podal na disciplinárny senát návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi JUDr. V. H. pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, a to na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Zástupca navrhovateľa na ústnom pojednávaní zotrval na dôvodoch svojho návrhu, keď hlavne poukázal na to, že v predmetnej veci Okresného súdu P., sp. zn. 2T/151/2004, proti obžalovanému J. K., pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona, sudca JUDr. H. obžalovaného oslobodil spod obžaloby rozsudkom, č. k. 2T/151/2004-734, zo dňa 03. júna 2011, následne na základe odvolania prokurátora, krajský súd uznesením, č. k. 1To/103/2011-756, zo dňa 28. februára 2012 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že obžalovaný bol oslobodený už po tretíkrát, pričom prvostupňový súd nedôsledne rešpektoval ust. § 2 ods. 6 Trestného poriadku a vyhodnotil dôkazy jednostranne,

len v prospech obžalovaného. Zároveň poukázal na to, že v novom konaní nie je potrebné doplniť dokazovanie, pri rozhodovaní však musí prvostupňový súd tak, ako to uvádzal krajský súd už v predošlom rozhodnutí, dôsledne a nie na základe ľubovôle hodnotiť dôkazy podľa ust. § 2 ods. 6 Trestného poriadku. Napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu, sudca JUDr. H. rozsudkom, č. k. 2T/151/2004-810, zo dňa 28. februára 2013 po štvrtýkrát rozhodol o oslobodení obžalovaného J. K. spod obžaloby. Na základe odvolania prokurátora opätovne rozhodoval Krajský súd v Prešove a svojím uznesením, č. k. 1To/21/2013-836, zo dňa 25. apríla 2014 zrušil v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu P. a vec vrátil okresnému súdu na prejednanie a nové rozhodnutie, pričom zároveň nariadil, aby vec bola prejednaná iným samosudcom Okresného súdu P., nakoľko sudca opakovane nerešpektoval právny názor krajského súdu, keď okresný súd od počiatku hodnotí dôkazy jednostranne, nie v zmysle ust. § 2 ods. 6 Trestného poriadku. Teda z dôvodu opakovaného nerešpektovania právneho názoru Krajského súdu v Prešove, boli rozsudky Okresného súdu P., ktoré vyhlásil sudca JUDr. H. zrušené celkovo štyrikrát, čím sudca v uvedenom konaní spôsobil zbytočné prietahy v konaní najmenej dva roky. Sudca svojím konaním naplnil skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.

Sudca JUDr. V. H. na ústnom pojednávaní uviedol, že s návrhom na začatie disciplinárneho konania nesúhlasí, nakoľko tento návrh je nedôvodný. V plnom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení k návrhu na disciplinárne konanie. Uviedol, že sú mu kladené za vinu dve porušenia, jednak že neplnil svoje povinnosti svedomito, keď nekonal bez zbytočných prietahov a nerešpektoval viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005. Sudca odmietol, že by v predmetnej veci nepostupoval plynulo a nevykonával procesné úkony riadne bez zbytočných prietahov. Poukázal na to, že na Okresnom súde P. bola podaná obžaloba v roku 2004, pričom jemu bol spis pridelený až v roku 2007, nakoľko bol na Okresný súd P. preložený 01. januára 2007. Návrh na disciplinárne konanie nekonkretizuje presne obdobie, po ktoré sudca nekonal plynulo, pričom návrh nezohľadňoval obdobia, po ktoré sa predmetný spis nachádzal na krajskom súde. Sudca napr. poukázal, že dňa 25. februára 2014 sa pred Krajským súdom v Prešove konalo neverejné zasadnutie, pričom spis zo strany okresného súdu bol zaslaný dňa 27. júna 2013, takže sa tam nachádzal osem mesiacov. Čo sa týka nerešpektovania právneho názoru krajského súdu, tak sudca uviedol, že právny názor krajského súdu akceptoval. Vykonával dôkazy, robil úkony v zmysle

rozhodnutia krajského súdu. Keďže sa jednalo o komplikovanú vec, a ďalšie vykonané dôkazy viedli k ďalším rozporom, sudca sa snažil tieto rozpory odstraňovať, pričom tieto nové dôkazy neboli známe krajskému súdu v čase jeho rozhodovania. Odmietol, že by nerešpektoval teda právny názor odvolacieho súdu, že by jednostranne hodnotil dôkazy. Nakoniec v predmetnej veci musel obžalovaného oslobodiť, a to v zmysle zásady in dubio pro reo. Poukázal na to, že sudca je povinný vykonávať sudcovskú funkciu nezávisle, a to na základe vlastného zhodnotenia skutkových okolností a v súlade so svedomitým výkladom práva. Poukázal na to, že v trestnom poriadku existuje legálny prostriedok, a to odňatie veci sudcovi, čo v konečnom dôsledku aj krajský súd využil. Týmto disciplinárnym konaním teda dochádza k nahrádzaniu účinku tohto legálneho prostriedku, teda pridelenie veci inému senátu.

Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov vzťahujúcich sa na vec, hlavne predmetné rozsudky, tak Okresného súdu P., ktorými bol J. K. spod obžaloby oslobodený, ako aj uznesenia Krajského súdu v Prešove, ktorými boli tieto rozsudky Okresného súdu P. zrušené. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 1To/45/2009-602, zo dňa 25. novembra 2009 zrušil už druhýkrát za sebou rozsudok Okresného súdu P., ktorým bol obžalovaný J. K. spod obžaloby oslobodený. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že už ako v predchádzajúcom rozhodnutí považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za nesprávne, nepresvedčivé. V novom konaní, len ako to bude považovať prvostupňový súd za potrebné sa doplní dokazovanie ohľadne pochybností, ktoré vo svojom rozhodnutí vyslovil okresný súd. Uvedené dokazovanie však podľa názoru krajského súdu nie je nevyhnutné. Krajský súd nemá oprávnenie dávať súdu prvého stupňa záväzný pokyn, ako má okresný súd hodnotiť jednotlivé dôkazy, neznamena to však, že nemá súčasne právo vytýkať chyby pri hodnotení dôkazov, ktorými sa prvostupňový súd zaoberal. Z rozsudku Okresného súdu P., č. k. 2T/151/2004-734, zo dňa 03. júna 2011 vyplýva, že Okresný súd P. tretíkrát za sebou oslobodil obžalovaného J. K. z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Z uznesenia Krajského súdu v Prešove, ktorý rozhodoval o odvolaní prokurátora proti tomuto rozhodnutiu vyplýva, že krajský súd tretíkrát za sebou zrušil rozsudok Okresného súdu P. a vrátil vec okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že okresný súd sa snaží spochybniť všetky zaistené stopy a dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného a podľa názoru krajského súdu

nie je dôvod nič meniť na záveroch a úvahách prezentovaných v predošlom rozhodnutí krajského súdu, nakoľko dôkazy, ktoré boli vykonané, neodôvodňujú záver, ku ktorému dospel prvostupňový súd. V novom konaní preto nie je potrebné dopĺňať dokazovanie, ale okresný súd má hodnotiť dôkazy v zmysle ust. § 2 ods. 6 Trestného poriadku, teda na základe starostlivého uváženia a nie na základe ľubovôle. Ďalším rozsudkom Okresný súd P., č. k. 2T/151/2004-810, zo dňa 28. februára 2013 štvrtýkrát za sebou oslobodil obžalovaného J. K. spod obžaloby podľa § 226 písm. c/ Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe ďalšieho odvolania prokurátora, rozhodoval Krajský súd v Prešove svojím uznesením, č. k. 1To/21/2013-836, zo dňa 25. februára 2014 a opätovne zrušil rozsudok prvostupňového súdu, vrátil vec okresnému súdu na ďalšie prejednanie a zároveň nariadil, aby vec bola odňatá sudcovi JUDr. H., aby ju prejedal iný sudca Okresného súdu P.. Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že už v predchádzajúcom svojom rozhodnutí výslovne uviedol, že sudca okresného súdu nebude môcť pri novom rozhodovaní opomenúť ust. § 264 ods. 1 Trestného poriadku. Napriek tomu Okresný súd P. v danom prípade právny názor krajského súdu opakovane nerešpektoval.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení, sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov.

Na základe hore uvedených skutočností, disciplinárny senát dospel k záveru, že sudca JUDr. H. svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušil základné povinnosti sudcu, ktoré sú uvedené v § 30 ods. 1, ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď pri výkone funkcie sudcu ohrozil dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov a nevykonával svoje povinnosti svedomito.

Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by sudca v predmetnej pridelenej veci nekonal plynule a bez zbytočných prieťahov. Sudca však nekonal svedomito, v súlade

so zákonom, porušil § 261 ods. 1 Trestného poriadku účinného do roku 2005, keď opakovane nerešpektoval právny názor krajského súdu, vyjadrený minimálne v dvoch posledných uzneseniach, ktorými zrušil oslobodzujúce rozsudky Okresného súdu P.. Krajský súd uložil okresnému súdu, aby nehodnotil dôkazy jednostranne len v prospech obžalovaného, ale aby ich hodnotil v súlade s § 2 ods. 6 Trestného poriadku, pričom neuložil okresnému súdu, aby doplňoval ďalšie dokazovanie. Sudca však právny názor krajského súdu nerešpektoval, naopak dopĺňal dokazovanie, a to takými dôkaznými prostriedkami, ktoré v zmysle názoru odvolacieho súdu, nemohli účinne spochybníť vinu obžalovaného. Ich vyhodnotenie v súvislosti s dovtedy vykonanými dôkazmi potom sudca vykonal znovu jednostranne.

Disciplinárny senát sa stotožňuje s názorom sudcu JUDr. H., že sudca má rozhodovať nezávisle, na základe vlastného zhodnotenia skutkových okolností, v súlade so svedomitým výkladom práva tak, aby jeho rozhodovanie bolo spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti, nezávislosti, nestrannosti a spravodlivosti jeho rozhodovania. To, že sudca napriek štyrom zrušujúcim rozhodnutiam nerešpektoval vyslovený právny názor krajského súdu, nielen zbytočne predĺžil dĺžku trvania trestného konania (vec bola sudcovi pridelená v roku 2007 a právoplatne skončená až v roku 2015), ale zároveň ohrozil dôveru v nezávislé a nestranné súdnictvo. Nie je v tomto prípade rozhodujúce, či skutočne aj bol sudca JUDr. H. vo veci zaujatý, či prípadne nejako inak motivovaný, keď vždy vyhodnotil dôkazy len v prospech obžalovaného, postačuje, že je tu dôvodná pochybnosť o dôvodoch jeho rozhodovania. Sudca sa preto svojím konaním dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď zavinene porušil povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 1, ods. 4 citovaného zákona.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich zobral do úvahy skutočnosť, že napriek tomu, že JUDr. H. je sudcom od 01. januára 1982, nikdy nebol disciplinárne riešený a v tomto prípade sa jedná u neho o prvé disciplinárne previnenie. Zároveň zo strany Okresného súdu P. je JUDr. H. hodnotený výrokovo výborne. Vzhľadom na tieto skutočnosti, potom disciplinárny senát považuje návrh navrhovateľa, aby sudcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 30% na obdobie 3 mesiacov za prísne a v prípade sudcu JUDr. H., vzhľadom na jeho osobu, vzhľadom na charakter jeho disciplinárneho previnenia postačí ako disciplinárne opatrenie, napomenutie.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 Statusového zákona).

V Bratislave 17. februára 2016

JUDr. Alica G á l o v á , v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková